

επί... ΤΕΛΟΥΣ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΗΛΙΑΔΗ
nhliadis@gmail.com

Δούρειος ίππος

Ο "Καλλικράτης" υπήρξε μία από τις σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις των τελευταίων δεκαετιών, σε συνέχεια του "Καποδίστρια" από το μακρινό 1998. Όπως κάθε μεταρρύθμιση, έχει κι αυτός τα τρωτά του. Άλλωστε εξαρχής είχε συμφωνηθεί ότι μετά την πρώτη περίοδο εφαρμογής του (2011 - 2014) θα ερχόταν στη Βουλή νομοσχέδιο, το οποίο θα θέρμαινε τις παθογένειές του. Εντούτοις, φτάσαμε στο 2017, ο "Καλλικράτης" διανύει αισίως τον έβδομο χρόνο εφαρμογής του, χωρίς η πολιτική ηγεσία και τα στελέχη της αυτοδιοίκησης να καταφέρουν να συμφωνήσουν στις αναγκαίες αλλαγές. Ωστόσο φαίνεται πως έφτασε το πλήρωμα του χρόνου. Η κυβέρνηση, διά του αρμόδιου υπουργού Πάνου Σκουρλέτη, ετοιμάζει σχετικό νομοσχέδιο, εστιάζοντας κυρίως στην αλλαγή του συστήματος εκλογής των νέων διοικήσεων σε περιφέρειες και δήμους. Αυτό προβλέπει ότι οι περιφερειάρχες και οι δήμαρχοι θα εκλέγονται όπως και σήμερα, δηλαδή με το 50% συν μία ψήφο, σε έναν ή και δύο γύρους αν χρειαστεί, αλλά οι περιφερειακοί και δημοτικοί σύμβουλοι θα εκλέγονται από την πρώτη Κυριακή με το σύστημα της απλής αναλογικής, χωρίς το ισχύον μόνους στο νικητή.

Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι όποιος περιφερειάρχης ή δήμαρχος δεν καταφέρει να εκλεγεί από τον πρώτο γύρο, δεν θα διαθέτει πλειοψηφία στο περιφερειακό ή το δημοτικό συμβούλιο. Θα είναι αναγκασμένος, προκειμένου να διοικήσει, να συμμαχήσει με κάποια ή και κάποιες από τις παρατάξεις της αντιπολίτευσης. Μία εικόνα για το τι θα συνέβαινε στην περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας και στους 14 δήμους του νομού Θεσσαλονίκης εάν στις εκλογές του 2014 ίσχυε η απλή αναλογική δίνει το ρεπορτάζ το οποίο δημοσιεύει σήμερα η "Θ". Στη περιφέρεια ο Απόστολος Τζιτζικώστας θα έπρεπε υποχρεωτικά να συμπράξει με τη μείζονα αντιπολίτευση του Γιάννη Ιωαννίδη, για να υπάρξει πλειοψηφία, στους δε δήμους, πλην των τριών οι οποίοι κρίθηκαν από την πρώτη Κυριακή (Πυλαία - Χορτιάτης, Θέρμη, Αμπελόκηποι - Μενεμένη), στους υπόλοιπους 11 θα έπρεπε να συγκροτηθούν διοικήσεις από δύο ή και περισσότερες παρατάξεις. Όσοι γνωρίζουν από αυτοδιοίκηση, καταλαβαίνουν πολύ καλά τι θα σημαίνει αυτό. Ο εκάστοτε δήμαρχος θα είναι έρμαιο των εκβιασμών, ακόμη και του τελευταίου δημοτικού συμβούλου μιας ευκαιριακής συμμαχίας. Ο κίνδυνος να μείνουν οι δήμοι (και οι περιφέρειες) ακυβέρνητοι είναι υπαρκτός, καθώς στην αυτοδιοίκηση δεν προβλέπονται πρόωρες εκλογές σε περίπτωση που θα καταρρεύσει η δημοτική διοίκηση συνεργασίας. Τα δε κάθε λογής "συμφέροντα" θα είναι ευκολότερο να ασκήσουν την επιρροή τους, αρκεί να "πάσουν" έναν δύο δημοτικούς συμβούλους.

Η στόχευση της κυβέρνησης είναι προφανής. Δεδομένης της μεγάλης αδυναμίας του ΣΥΡΙΖΑ να αποκτήσει επιρροή στην αυτοδιοίκηση (ελέγχει μόλις 8 από τους 325 δήμους, παρότι το 2014 ήταν ήδη στο φόρτε του), προσπαθεί να εξασφαλίσει ρυθμιστικό ρόλο ως αναγκαίος εταίρος για τη συγκρότηση πλειοψηφιών. Θεσμοθετώντας ένα εκλογικό σύστημα - δούρειο ίππο, προκειμένου να έρθει στα πράγματα, έστω κι από την πίσω πόρτα. Αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις που θα έχει μια τέτοια ρύθμιση στην αυτοδιοίκηση και κατά συνέπεια στην καθημερινότητα του πολίτη.